



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 15 kwietnia 2014 r.

Poz. 1613

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.96.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 11 kwietnia 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.) **stwierdzam nieważność uchwały Nr XLI/215/2014 Rady Gminy Miłki z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Łagodne Wielkie i części miejscowości Rydzewo.**

UZASADNIENIE:

Rada Gminy Miłki, powołując się m.in. na art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r., poz. 647, z późn. zm./) uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości Łagodne Wielkie i części miejscowości Rydzewo.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała rażąco narusza prawo.

Zgodnie z art.17 pkt 6 a) tiret siódme ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego (...) występuje o opinie o projekcie planu do właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego.

W dokumentacji prac planistycznych, dotyczącej przedmiotowej uchwały, brak jest dowodów przekazania projektu planu do ww. organu, co, w ocenie organu nadzoru stanowi istotne naruszenie trybu sporządzenia planu.

W ramach przeprowadzonej analizy dokumentacji planistycznej stwierdzono, iż plan został uchwalony w brzmieniu odbiegającym od projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu. I tak:

- w § 4 pkt 8 projektu planu usunięto definicję „powierzchni zabudowy”;
- w § 16 pkt 4 projektu planu, usunięto zdanie „*Dopuszcza się wyznaczenie nowych terenów w zależności od potrzeb i zmianę lokalizacji.*”;
- w §17 projektu planu usunięto cały punkt 2.

Ponadto zmieniono brzmienie § 16 pkt 1 projektu planu. Zapis „*Odprowadzenie ścieków-do istniejącej kanalizacji sanitarnej zbiorczej*” zastąpiono zdaniem „*Odprowadzenie ścieków-nakaz podłączania obiektów do sieci zlokalizowanych przy trasie istniejącej zbiorczej kanalizacji sanitarnej, na pozostałym obszarze dopuszcza się rozwiązania alternatywne*”.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w art. 17 pkt 13 i art. 19 ustawy, wskazuje sytuacje, w których możliwe jest dokonywanie zmian w uchwalonym planie w stosunku do projektu tego planu wyłożonego do publicznego wglądu. Zgodnie z ww. art. 17 pkt 13 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym do projektu planu miejscowego wprowadza zmiany wynikające z rozpatrzenia uwag, o których mowa w art. 17 pkt 11, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia. Zgodnie z art. 19 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego stwierdzi rada gminy, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do

projektu planu - czynności, o których mowa w art. 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian., przy czym przedmiotem ponowionych czynności może być jedynie część projektu planu objęta zmianą.

Należy wskazać, iż ww. zmiany wprowadzone do treści planu po jego wyłożeniu nie wynikały ze złożonych uwag, ponieważ uwagi takie nie zostały zgłoszone, jednakże wprowadzając przedmiotowe zmiany nie ponowiono procedury planistycznej w zakresie wprowadzonych zmian.

Nieponowienie zaś czynności proceduralnych stanowi naruszenie trybu i zasad sporządzenia planu.

Powyższe działanie organów gminy wyczerpały dyspozycję art. 28 ust. 1 ww. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zgodnie, z którym naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Za niezgodne z prawem należy uznać również zapisy § 4 pkt 10, § 8 ust. 3 pkt 3 i pkt 4 przedmiotowej uchwały, w brzmieniu:

- „teren biologicznie czynny- oznacza powierzchnię gruntu rodzimego oraz wodę powierzchniową , a także 50 % sumy powierzchni tarasów i stropodachów nie mniejszej niż 10 metrów², urządzonych jako trawniki lub kwietniki na podłożu zapewniającym ich naturalną vegetację „ (§4 pkt 10)
- „,poprzez obowiązek przeprowadzenia badań archeologicznych w przypadku działań, które mogą doprowadzić do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego.”, (§ 8 ust. 3 pkt 3)
- „, wszelkie działania w obrębie cmentarza wymagają pozytywnej opinii WKZ”(§8 ust. 4 pkt 4)

Definicja zawarta w § 4 pkt 10 przedmiotowej uchwały różni się od definicji terenu biologicznie czynnego zawartej w § 3 pkt 22 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Zapis w § 8 ust. 4 pkt 3 i pkt 4 uchwały stanowi powtórzenie i modyfikację postanowień art. 31 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z późn. zm.).

Należy wskazać, iż kwestie związane ze współdziałaniem organów w administracyjnym procesie budowlanym, zostały już kompleksowo uregulowane w aktach rangi ustawowej i brak jest uzasadnienia do regulowania ich w aktach niższego rzędu, w tym aktach prawa miejscowego, bez wyraźnej delegacji ku temu. Powtórzenie zaś regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 21 września 2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11). Jakikolwiek inkorporowanie przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego uznać należy z punktu widzenia techniki prawodawczej za bezwzględnie niedopuszczalne (tak też Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 16 listopada 2009 r. sygn. IISA/GI 522/09).

Mając powyższe na względzie orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski